

Alla inskriftens skiljetecken äro punkter; den punkt saknas, som B. 861 har efter **l** i **porlak**, vars **o** liksom det i **tola** har formen **ᵀ**.

Inskriften är följande:

· tola · lit · reisa · stein · eftir · porlak · sun · sin ·

5 10 15 20 25 30

Kvinnonamnet **tola** ristats annars **tula**, t. ex. Ög. 212 Ålbäcken; Lundgren, Personnamn, anför det blott från ortnamnet *Tolothorpe* Vg.? S. D. III, 34 (1311). Det motsvarande mansnamnet ristats i runor **tulir** B. 991, L. 1362, T. 24 Leckö, Vg., och L. 1400, T. 108 Hökerum, Vg., **tuli** L. 600, Elltomta, Grödinge sn, Sdml., **tolir** B. 277, L. 333 Hovgården, Adelsö, Uppl., undersökt av mig 1901, **toli** B. 537, L. 296 Hov, Rasbo sn och hd, Uppl. Lundgren, *Personnamn*, anför **Tole* blott från ortnamnen *Tolabro* Ög. SD ns II, 99 (1409), *Tolæfiærthing* Sk. SD. IV, 706 (1340) och *Tolathorp* Ög. SRP. 2304 (1387), däremot är biformen *Tule* rätt vanlig. En biform *Tolle* förekommer även. Denna växling mellan **o** och **u** tyder på att vokalen är kort. **porlak** motsvarar fsv. *Thorlach* Medp. SD ns II, 575 (1412).

Översättning: Tola lät resa stenen efter Torlak, sin son.

157. Tingstad, kyrkogården, Lösings hd.

Pl. LII. Fig. 2.

Litteratur: W. 22; P. A. Säve, *ATS*. 2, s. 94; *Reseber.* 1862, s. 31, teckn.; C. F. Nordenskjöld, *Reseber.* 1871, s. 171, teckn.; E. Ihrfors, *Ostrogothia sacra*, s. 36, teckn.

P. A. Säve uppgiver denna runsten finnas i sydöstra kyrkogårdsporten. Den står nu bredvid föreg., rest mot en berghäll i östra ändan av kyrkogården.

Ämnet är ljusröd granit. Höjden är 1,19 m, bredden, tangerande nedersta ändan av högra slingan, är 73 cm, över toppen av mittslingan 94 cm. Slingans bredd är 10—13 cm.

Ristningen är bred och tydlig. Första namnet är dock skadat och svårläst. Slingorna begränsas nedåt av raka linier, av den i nedre ändan av vänstra slingan är blott nedre tredjedelen, 4 cm, i behåll. 4 cm till höger därom finnas 4 cm nedifrån av staven till r. 1. 6 cm till höger finnes 6 cm nedifrån av staven till 2, till vilken upptill en 4 cm lång bistav till **f** eller **k** hör, som vid första påseende tyckes vara vänstra bistaven till 3 **t** såsom denna runa uppfattas av P. A. Säve, men detta streck är upptill genom 1 cm skilt från toppen av 3. Denna bistav till **f** eller **k** kan ej följas in till staven men antydes av en gropighet, som mynnar in i staven 5,5 cm nedifrån, 4 cm uppifrån. 3 ser ut som **ᵀ l** med bistaven 3 cm fullt tydligt. För att vinna en tydning förmodar jag **R r**, och möjligen finnes en skugga av nedre ändan av övre och av nedre strecket, men mellanstreckets sträckning är ej säker. 4 **i** är klar och oskadd. 5 har staven klar, bistaven är något otydlig men har med visshet varit **p**; naturlig gropighet i stenen har givit anledning till P. A. Säves uppfattning av 5 som **k**. Jag förmodar, att namnet varit **afrip**, fsv. *Afridh*, gen. *Afridha* Ög. Lundgren, som annars flerstädes förekommer i runor, t. ex. Öl. 27 Sandby. I **bru** äro **br** mycket avflagade och **u** nästan saknar stav.

Efter **bru** + väntar man **pasi** men det synes osannolikt, att **i** finnes. Vid platsen för **i** är en avsats, framför vilken **i** borde löpa, men stenens yta har där samma röda färg som

annars, där ytan är oskadd, varemot ristningarna äro gråspräckliga och brett huggna, vadan runan **i** torde blivit avglömd.

I **aftir** saknas bistavarne av **f** och till vänster av **t**, blott spetsen är synlig. Den avlidnes namn är med säkerhet **hemkil**, ehuru övre delen av **emki** med bistavar står ovan en avsats i stenen, lägre än nedre delen, och vid första påseende runorna synas mindre tydliga.

I **siba** utgå bistavarne i **b** 1 cm från stavens topp och fot och äro 1,5 cm skilda på mitten av staven.

Skiljetecken finnes varken efter **siba** eller före **sunu** på mittraden. Sista ordet är **sina** med omisskännligt **a**, en svag skuggning i stenen har föranlett P. A. Sæve att uppfatta runan som **u**.

Inskriften är alltså följande:

Huvudslingan: **afr****i****p** + **kar****p****i** × **bru** + **pas** + **aft****i****r** + **hem****kil** × **auk** × **siba** Mittraden: **sunu** × **sina**

Om **afr****i****p** *Afridh* är ovan talat. För **Hemkil* anför Lundgren, *Personnamn*, blott formen *Henkel*, fda. *Hænkil* men jfr *Hemchil* Reich.; fsv. *Sibbi* är enligt Lundgren rätt vanligt.

Översättning: Afrid gjorde denna bro efter Hemkel och Sibbe, sina söner.

158—159. Tingstad, kyrkan, Lösings hd.

Litteratur: W. 20, 21; P. A. Sæve, *ATS*. II, 94.

P. A. Sæve säger, att en runsten i västra kyrkdörren är borttagen, likaså en annan, som, efter uppgift av artisten Mandelgren, skulle finnas i gamla vapenhuset.

160. Kimstads kyrka, Memmings hd.

Pl. LIII. Fig. 1.

Litteratur: B. 864; L. 1655; W. 12; Peringskiöld, *Mon.* VII; Broocman, *Beskr. öfver Östergötland*, s. 491; P. A. Sæve, *ATS*. 1, s. 69; *Reseber.* 1861, s. 22; C. F. Nordenskiöld, *Reseber.* 1872, I, s. 1, teckn.

Runstenen sitter inmurad på insidan av norra kyrkoväggen mellan predikstolen och altaret. Ämnet är kalksten. Längden är 1,60 m, bredden 52—54 cm. Slingans bredd är 6 cm vid **A** i den avlidnes namn, den enda runa, som med säkerhet är bibehållen i hela sin längd, eljest 4—6 cm. Ristningen är skadad, tydligen genom tramp. Ornamenten äro därför särskilt svåra att reda. Runslingorna bestå av två ormar med huvudena åt inskriftens början och med halsarne och stjärtarne slingrade i form av en 8. Endast ormhuvudet vid inskriftens början är i behåll.

Inskriften börjar i nedre slingan med ×, varefter namnet är bortslaget sånär som på de sista runorna **pa**, vilka i B. 864 föregås av **te**; gränsen till det avslagna framför **pa** är i enlighet därmed rak. I **kiarua** saknar **k** prick, en sådan i **u** är en skada. I **kumbl** är nedre delen av **b** utplånad. I **efti**[**R**:] har en skada förstört **R** och kolon.